

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoP/5/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6815204690
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6815204690.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a členov senátu Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú M. D., nar. XX. XX. XXXX a maloletú X. D., nar. XX. XX. XXXX, obe deti bytom u matky, obe deti zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca, deti rodičov - matky C.. M. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom E., I. M. č. XXXX/X, právne zastúpenej Mgr. Mariánom Jankovičom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Revúca, Bernolákova č. 151/9 a otca Z. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom V., X. č. XX, právne zastúpeného JUDr. Danou Podhradskou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom Bratislava, Estónska č. 16, v konaní o zmenu úpravy styku otca s maloletými deťmi, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 5P/68/2015-116 zo dňa 16.10.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti návrh otca zamietol (v poradí III.) a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania (v poradí IV.) potvrdzuje.

Vo zvyšku zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Účastníci konania nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Otec maloletých detí sa návrhom doručeným okresnému súdu dňa 29. 06. 2015 domáhal zmeny rozhodnutia Okresného súdu Bratislava IV č. k. 13P/284/2012-309 zo dňa 01. 04. 2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 20CoP/80/2014-389 vo výrokoch týkajúcich sa styku otca s maloletými deťmi. Navrhol tiež, aby súd uložil matke povinnosť v období od 1. dňa v mesiaci vrátane do 15. dňa v mesiaci vrátane, kedy je otec v E., zabezpečovať starostlivosť o deti prednostne prostredníctvom otca detí s tým, že matka je povinná odovzdať maloleté deti otcovi riadne pripravené so zabezpečenými všetkými potrebnými vecami na vymedzený čas s otcom. Zároveň sa domáhal, aby matke bola uložená povinnosť písomne ho informovať o zdravotnom stave, školskom prospechu, mimoškolských aktivitách maloletých detí, ako aj o ich dlhodobejšom pobyte mimo miesta ich bydliska, o nakladaní s majetkom maloletých detí, ako aj ich osobitných potrebách a o ďalších podstatných veciach týkajúcich sa maloletých detí a priebežne bezodkladne o mimoriadnych podstatných veciach týkajúcich sa maloletých detí. Na záver sa domáhal, aby okresný súd uložil matke maloletých detí povinnosť založiť na meno maloletej dcéry X. D. účet s tým, aby matka dala príkaz na prevod všetkých finančných prostriedkov na účet maloletej X. do 15 dní od oznámenia identifikačných údajov účtu. Spoludisponenti s finančnými prostriedkami budú rodičia maloletej spoločne.

Okresný súd na základe vykonaného dokazovania rozhodol tak, že matke maloletých detí uložil povinnosť písomne alebo emailom informovať otca maloletých detí vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca o zdravotnom stave maloletých detí, ich školských výsledkoch, školských a

mimoškolských aktivitách, ako aj priebežne mu vopred podávať správy o aktuálnych podstatných veciach týkajúcich sa maloletých detí, najmä ich pobyte mimo miesta bydliska na čas dlhší ako 48 hodín a podstatnej závažnej zmene zdravotného stavu dieťaťa. Zároveň v tejto súvislosti uložil otcovi povinnosť oznámiť poštovou aj emailovú adresu matke maloletých detí a súdu, na ktorú bude matka plniť informačnú povinnosť s tým, že pri zmene niektorej z uvedených adries je otec povinný túto oznámiť súdu a matke maloletých detí do 3 dní, odkedy k zmene došlo. Vo zvyšnej časti návrh otca zamietol.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia okresný súd uviedol, že návrh otca na zmenu úpravy jeho styku s maloletými deťmi nebol v tomto rozsahu dôvodný, ak od posledného rozhodnutia o úprave styku otca s maloletými deťmi nedošlo k takej podstatnej zmene pomerov, či už na strane maloletých detí alebo na strane rodičov, ktorá by odôvodňovala potrebu a možnosť zmeny právoplatného rozsudku. Dôvody, od ktorých otec odvíjal potrebu zmeny rozsudku súdu, spočívajú v rozdielnom výklade rozsudku súdu (už právoplatného) zo strany rodičov maloletých detí, resp. spočívajú v jeho nesúhlase s úpravou styku ako bola rozhodnutá v poslednom rozhodnutí súdu (právoplatnom), o ktorej tvrdí, že nie je v záujme maloletých detí. Okresný súd konštatoval, že pokiaľ ide o nejednotný výklad rozsudku súdu o styku otca s maloletými deťmi (rozsudok Okresného súdu Bratislava IV), nejde o dôvod na zmenu právoplatného rozhodnutia súdu o úprave styku, ak na základe rôzneho výkladu rozsudku dochádza k neplneniu rozhodnutia súdu zo strany matky. Neplnenie právoplatného rozhodnutia však možno riešiť v konaní o nútenom výkone rozsudku o výchove maloletých detí. Pokiaľ mali rodičia výkladové nejasnosti ohľadne rozsudku, konkrétne slovného spojenia „prvý a druhý týždeň v mesiaci“, na súdnom pojednávaní za účasti právnych zástupcov rodičov maloletých detí a kolízneho opatrovníka došlo k výkladovej zhode, podľa ktorej treba predmetné slovné spojenie vykladať tak, že sa jedná o prvý a druhý „celý“ týždeň“, vždy začínajúc pondelkom a končiac nedeľou. Ostatné zmeny úpravy styku otca s maloletými deťmi boli založené na nesúhlase, resp. nespokojnosti otca s úpravou styku tak, ako bol tento upravený v právoplatnom súdnom rozhodnutí (Okresného súdu Bratislava IV) zo dňa 01. 04. 2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa 11. 03. 2015, nakoľko otec má za to, že táto úprava nie je v záujme maloletých detí. Zdôraznil, že otec maloletých detí v návrhu samom neuviedol žiadnu novú skutočnosť, ktorá by predstavovala takú zmenu pomerov, ktorú ma na mysli ust. § 163 ods. 2 O. s. p., ktorá by odôvodňovala a pripúšťala zmenu pôvodného rozhodnutia. Výslovne poznamenal, že návštevy koní maloletou M. počas víkendov boli riešené už v konaní pred Okresným súdom Bratislava IV, a boli zohľadňované pri úprave styku otca s maloletou. Od právoplatného rozhodnutia nedošlo v tomto smere k žiadnej zmene pomerov u maloletej Kataríny. Neboli dané ani dôvody pre zmenu rozhodnutia o úprave styku s maloletou X. s tým, že tvrdenia otca, že maloletá X. sa sama dožaduje prespávania u otca v konaní preukázaná nebola. Napriek uvedenému okresný súd uviedol, že ak by i uvedené tvrdenie otca bolo pravdivé, táto skutočnosť sama o sebe zmenu rozhodnutia spôsobom, ako sa jej otec domáhal, neodôvodňuje. Maloletá X. síce začala v priebehu konania navštevovať tanečnú školu, keď skúšky tohto folklórneho súboru v utorok zasahujú do styku otca s maloletou, pretože prebiehajú od 16.00 - 17.00 hod., ale zasahovanie skúšok do styku otca s maloletou súd nepovažoval za dôvod na zmenu rozhodnutia súdu o styku jednak preto, že otec maloletých detí o návšteve tanečnej školy maloletou X. vedel, s týmto súhlasil a ani rozsah, a v akom táto mimoškolská aktivita zasahuje do styku otca s maloletou nie je tak veľký, aby bolo nevyhnutné styk meniť. A už vôbec to nie je dôvod na rozširovanie styku počas týždňa spôsobom, ako to žiadal v návrhu, teda od utoroka popoludnia do štvrtka rána. Otec maloletých detí má rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV široko upravený styk s maloletou X., a to nie len počas víkendov v období, keď je v E., ale aj dve popoludnia počas pracovného týždňa, preto aj keď do styku v jeden z týchto dní čiastočne zasiahne mimoškolská aktivita maloletej X., ešte vždy má otec k dispozícii na styk s maloletým dieťaťom časť toho popoludnia, druhé popoludnie v týždni (vo štvrtok) a celý víkend. Teda aj pri rešpektovaní mimoškolskej aktivity maloletého dieťaťa je styk otca s maloletou X. dostačujúci na rozvíjanie vzťahu otca s maloletým dieťaťom.

Súd pri rozhodovaní o právach a povinnostiach vo vzťahu k maloletým deťom prihliada aj na ich názor, teda na názor maloletého dieťaťa. Prvoradým kritériom pri rozhodovaní je však najlepší záujem dieťaťa. Tým je v súčasnej dobe podľa okresného súdu čo najväčšie zastabilizovanie pomerov rodičov a maloletých detí, ktoré boli a stále sú narušené rozpadom manželstva rodičov maloletých detí. Závažnou skutočnosťou je, že od právoplatnosti rozsudku súdu o úprave styku otca s maloletými deťmi uplynul len krátky čas - 2 a pol mesiaca od podania návrhu na zmenu rozhodnutia a 6 mesiacov od rozhodnutia súdu v danej veci. Počas tohto obdobia maloleté deti nemali dostatočný čas zastabilizovať svoje fungovanie ani podľa režimu pôvodného rozhodnutia súdu, teda podľa Okresného súdu Bratislava IV, najmä, ak je toto neustále narušované pokračujúcimi konfliktami medzi rodičmi maloletých detí navzájom, vyvolávanými

najmä neochotou otca rešpektovať právoplatné rozhodnutie súdu o úprave styku a jeho neustálym domáhaním sa styku s deťmi mimo rámec rozhodnutia. Nebolo by preto podľa okresného súdu v záujme maloletých detí, aby si museli v tak krátkom čase opätovne zvykať na ďalšiu zmenu ich režimu. Naopak, najlepším záujmom maloletých detí je fungovať v stabilnom režime, v stabilných vzťahoch medzi nimi a rodičmi a medzi rodičmi navzájom, čo určite nebude splnené v prípade častých zmien rozhodnutia súdu o úprave práv a povinností k maloletým deťom, najmä bez preukázateľnej podstatnej zmeny pomerov, ktorá by zmenu rozhodnutia odôvodňovala.

K otázke zmeny úpravy styku otca s maloletými deťmi na záver okresný súd zdôraznil, že maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky, a nie do striedavej starostlivosti oboch rodičov. Uznáva, že základnou premisou v otázke týkajúcej sa maloletých detí a záujmu maloletých detí je, že je na ich prospech zachovať čo najširší možný styk a kontakt s tým z rodičov, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti. Podstatným je však taktiež zachovanie proporcionality medzi záujmami rodiča a maloletého dieťaťa, ak jedným z najhlavnejších záujmov maloletého dieťaťa je žiť, vyrastať v stabilizovaných podmienkach a pomeroch a mať stabilný časový režim, v ktorom bude plniť každodenné povinnosti alebo rozvíjať svoje záujmy, a v ktorom bude mať aj čas na odpočinok. Ani úprava styku, aj keď sa ňou sanuje osobná prítomnosť druhého rodiča, by totiž nemala viesť v spojení s ďalšími faktormi k preťažovaniu a k nadmernému vyčerpávaniu maloletého dieťaťa v čase pracovného týždňa.

Pokiaľ sa otec maloletých detí v konaní domáhal, aby súd uložil matke povinnosť v období, keď je on v E., osobne ním zabezpečovať starostlivosť o maloleté deti prednostne, a to v čase, keď ju nemôže zabezpečiť matka, okresný súd i v tomto rozsahu návrh otca zamietol s odôvodnením, že súd nemá oprávnenie zasahovať do práva matky na osobnú starostlivosť o deti takým spôsobom, aby jej diktoval, akým spôsobom alebo prostredníctvom koho má túto vykonávať. Je výlučne na rozhodnutí rodiča, ktorému boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti, prostredníctvom koho zabezpečí starostlivosť o maloleté deti v čase, keď ju nemôže vykonávať priamo osobne. V tejto časti považoval návrh otca za neurčitý, a teda nevykonateľný, nakoľko nie je ani dostatočne špecifikované, kedy by matka mala starostlivosť detí prostredníctvom otca zabezpečovať. Vzhľadom aj na variabilitu takýchto situácií je zrejmé, že uvedená špecifikácia nie je možná, a teda rozhodnúť o takejto povinnosti spôsobom, aby bolo rozhodnutie vykonateľným, nie je možné.

Otec maloletých detí sa okrem zmeny úpravy styku s maloletými deťmi domáhal aj rozhodnutia o informačnej povinnosti matky voči nemu týkajúcej sa maloletých detí. V tomto rozsahu považoval okresný súd návrh otca za dôvodný a matke uložil povinnosť informovať otca o maloletých deťoch v rozsahu, spôsobom a v časových intervaloch, ako je vymedzené vo výroku rozsudku.

Následne sa otec maloletých detí domáhal, aby okresný súd rozhodol aj o povinnosti matky previesť úspory maloletých detí doposiaľ uložené na termínovanom účte v Poštovej banke, a.s. na novozriadený účet na meno maloletej X.. Aplikujúc ust. § 28 ods. 2 Zákona o rodine okresný súd konštatoval, že medzi rodičmi existuje ohľadne správy finančných úspor maloletých detí vo výške 17.200,00 € nezhoda. Podstatou sporu medzi rodičmi maloletých detí v danom prípade je, či správa majetku detí oboma rodičmi znamená, že obaja rodičia maloletých detí musia s majetkom maloletých detí disponovať vždy spoločne a musia mať v každom okamihu nevyhnutne reálny dosah a možnosť dispozície s každou časťou majetku maloletých detí, alebo či znamená, že rodičia sú oprávnení s majetkom maloletých detí alebo jeho časťami disponovať aj každý samostatne. Zo zmyslu a podstaty práva rodiča spravovať majetok maloletého dieťaťa podľa okresného súdu vyplýva, že každý rodič môže spravovať majetok maloletého samostatne, môže s ním samostatne nakladať. Ak sa však jedná o dispozíciu podstatnú, je potrebný súhlas druhého rodiča. Súhlas však neznamená nevyhnutne spoločnú dispozíciu. Je to obdobné, ako pri práve zastupovať maloleté dieťa. Z právneho hľadiska je preto irelevantné, na akom účte sú peňažné prostriedky maloletých detí uložené, vždy sa jedná o majetok maloletých detí, a nie o majetok ich matky. Pokiaľ ide o možnosť otca disponovať s týmito prostriedkami, otec neuviedol žiadny iný spôsob, než ako je s peniazmi naložené v súčasnosti, akým by chcel s týmito finančnými prostriedkami disponovať. Práve naopak, v priebehu konania na pojednávaní uviedol, že chce, aby boli uložené na obdobnom účte, ako v súčasnosti. Je zrejmé, že otec maloletých detí chce mať k týmto peňažným prostriedkom prístup v podobe dispozičného práva k účtu. Okresný súd však zastal názor, že rušenie termínovaného účtu, na ktorom sú v súčasnej dobe peňažné prostriedky maloletých detí uložené a zhodnocujú sa len z dôvodu, aby boli uložené na účte vedenom na meno jedného z maloletých detí alebo z dôvodu, aby dispozičné právo k tomuto účtu mal aj otec, nie je v záujme maloletých detí. Takéto opatrenie maloletým deťom

neprinesie žiadny benefit oproti súčasnému stavu, skôr naopak, so zrušením termínovaného účtu môžu byť spojené poplatky alebo sankcie. V tejto časti preto návrh zamietol. V tejto súvislosti na záver uviedol, že otec maloletých detí môže aj v súčasnosti disponovať s úsporami maloletých detí, ako aj s ich celým majetkom, a keby tak chcel urobiť a matka by s takouto dispozíciou nesúhlasila, môže sa domáhať, aby o tejto nezhode rozhodol súd. Úkony, vykonania ktorých sa otec v návrhu domáha, však žiadnu reálnu dispozíciu s týmito prostriedkami nepredstavujú, majú len formálny charakter a reálne nevedú k žiadnej kvalitatívnej alebo kvantitatívnej zmene majetku maloletých detí.

O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 146 ods. 1 písm. a) O. s. p..

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej 15 dňovej lehote (§ 204 ods. 1 veta prvá O. s. p.) odvolanie otec maloletých detí. Napadnutou časťou rozsudku prvostupňový súd zamietol návrhy otca, okrem návrhu na uloženie informačnej povinnosti. Namietal, že jeho návrhy sú vyslovene v záujme maloletých detí, a to by malo byť prvoradé pri rozhodovaní súdu. Pokiaľ ide o zmenu úpravy styku s maloletými deťmi, zmenu predchádzajúceho rozhodnutia považoval za nevyhnutnú aj kolízny opatrovník zastupujúci maloleté deti. Okresnému súdu vytyka, že tento neuviedol „čo by sa muselo stať, aby nastala zmena pomerov, ktorú by bol ochotný akceptovať pre zmenu rozsudku.“ Zdôraznil, že aj on má záujem na stabilizovaní pomerov a je toho názoru, že tejto stabilizácie sa dosiahne, ak bude rozhodnuté podľa želania detí, a to v tom smere, aby sa M. mohla venovať v plnej miere svojmu záujmu a X. mohla byť odprevádzaná do školy a zo školy otcom tak, ako na to bola zvyknutá. Namietal, že aktuálna úprava styku s maloletými deťmi je nevhodná a v rámci novonavrhovanej úpravy by sa odstránila polemika vo výklade rozsudku. Ak aj na pojednávaní došlo k výkladovej zhode ohľadne toho, ktorý týždeň v mesiaci je prvý a druhý, uvedené neskončilo meritórnym rozhodnutím, naviac ani v odôvodnení rozhodnutia nie je uvedené, že chápanie slovného spojenia „prvý a druhý týždeň v mesiaci“ je právnym názorom súdu, ktorý by aspoň v rovine odôvodnenia rozsudku bol pre rodičov záväzný. Opätovne zdôraznil, že doterajšia úprava jeho styku s deťmi nie je v záujme maloletých detí, pretože samé deti si želajú zmenu úpravy styku s otcom, a otec je ochotný deťom vyhovieť, avšak k naplneniu tejto ochoty chýba ingerencia matky, ktorá nie je ochotná dohodou s nim deťom vyhovieť. Uznáva, že maloleté deti majú svoju záujmovú činnosť, a ak by trval na tom, že musí byť maloletá M. podľa rozsudku u neho, nemohla by túto záľubu pestovať. Uvedené sa vzťahuje i k maloletej X., ktorá má v utorok, teda počas styku s otcom tanečný krúžok, čím sa marí jeho styk s X.. Poukázal na to, že kolízny opatrovník vykonal s deťmi pohovor, podľa ktorého sa deti chcú s otcom stretávať a M. výslovne uviedla, že rada by k nemu chodila, keď to on uzná za vhodné a nie podľa rozsudku. Tiež mu pripadá celkom logické dožadovať sa, aby vianočné prázdniny boli rovnako delené ako ostatné prázdniny, už zo samotného princípu, že je to obdobie, kedy deti majú súvislé voľno, a tieto sviatky sa primárne sústreďujú na súdržnosť rodiny a prežívanie v rodine. Zdôraznil preto, že návrh na zmenu úpravy styku s maloletými deťmi podal preto, aby vyhovel svojim deťom, a aby jeho styk s nimi bral ohľad na ich terajší vek, záujem prežívať voľno časové aktivity, a aby súčasne aj on mohol realizovať svoje rodičovské práva a výchovný vplyv. V tejto súvislosti poukázal na Dohovor o právach dieťaťa, ako aj Chartu organizácie spojených národov.

K rozhodnutiu o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv vo vzťahu k majetku detí, žiadal, aby bolo jasne deklarované, že čiastka približne 17.200,00 €, ktorá je t. č. uložená na termínovanom účte vedenom na meno matky, je pohľadávkou detí voči banke a nie pohľadávkou matky voči banke. Nestotožnil sa ani s právnym záverom okresného súdu, podľa ktorého nebol dôvodný jeho návrh ohľadne správy majetku maloletých detí. Namietal, že nemá dispozičné právo s účtom matky, na ktorom sú peniaze detí. Podľa neho nie je na mieste úvaha súdu, či je pre naplnenie práva spravovať majetok, mať reálnu možnosť disponovať s majetkom, ale správna úvaha je vytvoriť túto možnosť. Jeho návrhy nemajú iba formálny charakter a vedú ku kvalitatívnej a potenciálne aj ku kvantitatívnej zmene - výhode pre deti. Má za to, že jeho návrh je v najlepšom záujme stabilizácie detí, samotné deti si zmeny žiadajú, čo predstavuje zmenu pomerov. Nie je preto zrejmé, prečo okresný súd v odôvodnení neuviedol, prečo neprijal návrh kolízneho opatrovníka, ktorý považoval zmenu rozsudku Okresného súdu Bratislava IV za nevyhnutnú. Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že otec má právo stretávať sa s maloletými deťmi v zmysle nim podaného návrhu na úpravu styku s maloletými deťmi, a aby jemu bola uložená povinnosť založiť na meno maloletej X. účet s tým, že spoludisponenti s finančnými prostriedkami budú rodičia maloletej spoločne. Alternatívne navrhol rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu na nové konanie.

Kolízny opatrovník maloletých detí v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že je nevyhnutné „upraviť“ rozsudok Okresného súdu Bratislava IV v časti týkajúcej sa styku otca s maloletými deťmi, nakoľko sa rodičia nevedia dohodnúť na výklade rozsudku, o čom svedčia aj priložené kópie úradných záznamov po prvom víkende v mesiaci november.

Matka maloletých detí v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že s odvolaním nesúhlasí a skutočnosti v ňom uvádzané nie sú pravdivé. Dôvody zamietnutia návrhov otca boli podrobne zohľadnené v rozhodnutí okresného súdu. Ak okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zamietol zmenu úpravy styku otca s maloletými deťmi, podrobne odôvodnil, prečo k zmene rozsudku Okresného súdu Bratislava IV nepristúpil. K otázke disponovania s finančnými prostriedkami (17.200,00 €) z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obaja rodičia majú právo disponovať s prostriedkami detí tak, aby to bolo na ich prospech, teda na prospech detí. V konaní bolo preukázané, že predmetná suma je matkou detí a je spravovaná tak, že je to na prospech zhodnocovania finančných prostriedkov maloletých detí a dispozičné právo, ktoré požaduje otec by z hľadiska zhodnocovania ich úspor nič neprinieslo, prípadne by mohlo spôsobiť stratu. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu potvrdil ako vecne správny.

V písomnom vyjadrení k vyjadreniu matky otec maloletých detí uviedol, že jej vyjadrenie považuje za všeobecné, ktoré nereaguje konkrétne na žiaden jeho argument. Má za to, že matka zneužíva skutočnosť, že jej boli deti zverené a deti sú matkou systematicky odcudzované otcovi.

Podaním zo dňa 03. 02. 2016 adresovaným odvolaciemu súdu kolízny opatrovník - Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Revúca uviedol, že sa cíti byť v prejednávanej veci zaujatým a žiada, aby v záujme v čo možno najvyššiemu stupni objektivity bol za kolízneho opatrovníka v akomkoľvek ďalšom konaní vo veci starostlivosti o maloleté deti D. ustanovený iný úrad práce sociálnych vecí a rodiny. V prílohe zaslal vyjadrenie matky k postupu kurately v ochrane práv a záujmov dieťaťa.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) prejednal odvolanie otca v zmysle ust. § 212 ods. 2 písm. a) O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku, ktorým okresný súd vo zvyšnej časti návrh otca zamietol (v poradí III.) a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania (v poradí IV.) podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil ako v celom rozsahu vecne správny.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, v ktorom okresný súd stručne, jasne a zrozumiteľne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z akých skutočností vychádzal, a akými úvahami sa pri vyhodnotení skutkového stavu riadil, a teda spĺňa podmienky ust. § 157 ods. 2 O. s. p.. Na dôvody v ňom uvedené odvolací súd v podrobnostiach odkazuje a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia vzhľadom na podané odvolanie otca maloletých detí dodáva nasledovné:

Otec maloletých detí v odvolaní neuvádza žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by neboli predmetom prvostupňového konania, resp. ktoré by prvostupňový súd pri svojom rozhodnutí nezohľadnil. Ak namietal, že v odôvodnení okresný súd „zamlčal“ okolnosť, že kolízny opatrovník považoval zmenu rozsudku Okresného súdu Bratislava IV za nevyhnutnú, uvedenému tvrdeniu otca maloletých detí nie je možné prisvedčiť. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia výslovne konštatoval, že dokazovanie vykonal okrem iného aj úradnými záznamami spísanými s otcom maloletých detí na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny Revúca, listami otca adresovanými tomuto úradu, písomnými vyjadreniami matky k úradným záznamom, ako aj správou Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Revúca. V prejednávanej veci rozhodoval okresný súd o návrhu otca na zmenu úpravy styku s mal. deťmi, nie o návrhu či podnete kolízneho opatrovníka. V prejednávanej veci kolízny opatrovník ako zástupca maloletých detí vyjadril svoje stanovisko k návrhu otca, preto nebolo povinnosťou okresného súdu rozhodovať o návrhu, ak tento zo strany kolízneho opatrovníka nebol podaný (nešlo o návrh vo veci samej), išlo o jeho vyjadrenie vyslovené na základe jeho funkcie. Pokiaľ ide o dôvody, prečo okresný súd návrhu otca na zmenu úpravy styku, resp. i jeho návrhu o

rozhodnutí o podstatných veciach, o ktorých sa rodičia maloletých detí nevedia dohodnúť, nevyhoveli, dôsledne odôvodnil svoje rozhodnutie. Bolo by nedôvodné, aby okresný súd odôvodňoval zvlášť svoje rozhodnutie vo vzťahu k otcovi maloletých detí a zvlášť vo vzťahu k vyjadreniu kolízneho opatrovníka, ktorým sa pripojil k návrhu otca. Nemožno preto hovoriť o tom, že by zo strany okresného súdu došlo k „odmietnutiu“ návrhu kolízneho opatrovníka tak, ako to zmätočne v odvolaní uvádzal otec. Okresný súd preto dostatočným spôsobom uviedol, prečo návrhu otca v tom rozsahu, v ktorom návrh zamietol, nepovažoval za dôvodný, a to bez ohľadu na to, či sa kolízny opatrovník k uvedenému návrhu pripojil alebo nie, ak kolízny opatrovník neuvádzal žiadne iné ďalšie dôvody pre zmenu úpravy styku ako otec. V tejto súvislosti navyše odvolací súd poznamenáva, že kolízny opatrovník v podaní zo dňa 29.02.2016 doručil odvolaciemu súdu po uplynutí lehoty na podanie odvolania, podanie - vyjadrenie, ktoré nebolo vyjadrením vo vzťahu k odvolaniu, ani vo vzťahu k vyjadreniu matky k odvolaniu, ale podaním, v ktorom kolízny opatrovník žiadal, „aby v záujme čo možno najvyššieho stupňa objektivity bol za kolízneho opatrovníka v akomkoľvek ďalšom konaní vo veci starostlivosti o maloleté deti D. ustanovený iný úrad práce sociálnych vecí a rodiny.“ Odvolací súd na predmetné podanie kolízneho opatrovníka nemohol prihliadať, ak už z podstaty funkcie kolízneho opatrovníka vyplýva ochrana práv a oprávnených záujmov maloletých detí, ktorých zastupujú, pričom ide o inštitút kolízneho opatrovníka, za ktorého je ustanovený úrad práce sociálnych vecí a rodiny v zmysle zák. č. 305/2005 Z. z. o sociálno-právnej ochrane detí a sociálnej kurately. V zmysle ust. § 90 ods. 4 tohto zákona sa miestna príslušnosť úradu práce sociálnych vecí a rodiny spravuje sídlom úradu práce sociálnych vecí a rodiny, v ktorého obvode má dieťa obvyklý pobyt. Vychádzajúc už zo skutočnosti, že za kolízneho opatrovníka je ustanovený úrad, je vylúčené, aby sa právnická osoba „cítila byť zaujatá“. Možnosť zaujatosti inštitúcie akou je úrad práce sociálnych vecí a rodiny, ktorý úrad je zriadený za účelom sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately s úlohami zverenými mu zákonom, nepredpokladá nielen zákon, ale ani súdna prax. Zaujatým totiž môže byť len fyzická osoba, napr. zamestnanec tohto úradu, a to vo výnimočných prípadoch, keď otázky tejto „zaujatosti“ rieši samotný úrad, ktorého úlohou je zabezpečiť (tak, ako to sám kolízny opatrovník v predmetnom podaní uviedol), plnenie povinnosti objektívne chrániť práva a právom chránené záujmy dieťaťa v konaní, a to bez ohľadu na to, či to ktorýkoľvek z rodičov maloletých detí namieta, alebo nie. Povinnosti úradu práce sociálnych vecí a rodiny sú upravené zákonom a pri ich profesionálnom plnení je vylúčené, aby sa samotný úrad „cítil zaujatý“. Vzhľadom na skutočnosť, že tzv. zaujatosť samotného úradu nepredpokladá zákon a vylučujú ho i princípy formálnej logiky, a nie je možné ho posudzovať ani v zmysle právnej teórie, odvolací súd sa predmetným podaním nezaoberal a nezostáva mu iné, len apelovať na kolízneho opatrovníka, aby tento plnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zákona. Odvolací súd uznáva, že len vo výnimočných prípadoch, teda v prípade, že by na predmetnom úrade práce sociálnych vecí a rodiny spĺňajúcom miestnu príslušnosť tohto úradu v zmysle ust. § 90 ods. 4 písm. a) vyššie uvedeného zákona, boli všetci zamestnanci vybavujúci im zverenú agendu osobne zaujatí vo vzťahu k účastníkom konania, teda ak by ich vzťah presahoval intenzitu profesionálneho prístupu k výkonu ich funkcie, bolo by podanie kolízneho opatrovníka dôvodné. Zmenu kolízneho opatrovníka musí odôvodňovať len preukázaná osobná zaujatosť jeho zamestnancov, avšak z predmetného podania nevyplýva, že by konkrétni zamestnanci úradu mali tak osobný vzťah s rodičmi maloletých detí, ktorý by presahoval ich profesionálny prístup k výkonu ich funkcie, napr. že by boli v príbuzenskom či (ne)priateľskom vzťahu, že by im uvedená skutočnosť bránila vykonávať funkciu odborne a nestranne.

Ak následne otec maloletých detí v odvolaní namieta, že doterajšia úprava jeho styku s deťmi nie je v záujme maloletých detí, k uvedenému odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia a strane 8 - 10, keď okresný súd výslovne zdôrazňoval, že v prípadoch, ak záujmy maloletého dieťaťa nekorešpondujú, alebo nie úplne korešpondujú so záujmami rodiča, môže podľa okolností konkrétneho prípadu prevážiť záujem maloletého dieťaťa pri zachovaní proporcionality medzi záujmami rodiča a dieťaťa. Aj odvolací súd sa stotožňuje s právnym záverom okresného súdu, podľa ktorého jedným z najhlavnejších záujmov maloletého dieťaťa je žiť, vyrastať v stabilizovaných podmienkach a pomeroch a mať stabilný časový režim, v ktorom bude plniť svoje každodenné povinnosti alebo rozvíjať svoje záujmy, a v ktorom bude mať čas aj na odpočinok. Okresný súd preto prihliadol pri rozhodovaní o návrhu otca na zmenu úpravy styku s maloletými deťmi v súlade s Dohovorom OSN o právach dieťaťa čl. 3 od. 1 a čl. 9, keď je nevyhnutné, aby právo styku malo byť realizované tak, aby záujmy rodiča maloletého dieťaťa boli v rovnováhe. Nie je preto možné, aby súd prihliadal len na predstavy jedného z rodičov o tom, ako by sa chcel s maloletými deťmi stretávať a stotožniť uvedené predstavy so záujmom maloletých detí, ale ani to, aby sa pri úprave styku vychádzalo len z predstáv detí. Treba dodať, že aj podľa judikatúry ústavného súdu nepatrí do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd právo účastníka vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov, resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

Právo na spravodlivé súdne konanie však nie je právom na rozhodnutie v súlade s právnym názorom účastníka súdneho konania, resp. právo na úspech v konaní (pozri napr. II. ÚS 218/02, II. ÚS 229/07, I. ÚS 265/07 a pod.). Právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 vyššie uvedeného Dohovoru teda neznamená právo na úspech v konaní pred všeobecnými súdmi a nemožno ho účelovo chápať tak, že jeho naplnením je len víťazstvo v súdnom spore.

Okresný súd správne v odôvodnení svojho rozhodnutia na str. 8 a nasl. poukázal na to, že pokiaľ nerozhodol o návrhu otca v napadnutom rozsahu o jeho návrhu na zmenu úpravy styku s maloletými deťmi, nerozhodol tak v dôsledku toho, že nedošlo k takej podstatnej zmene pomerov, či už na strane maloletých detí alebo na strane rodičov, ktorá by odôvodňovala potrebu tejto zmeny. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym záverom okresného súdu, podľa ktorého je v súčasnosti najpodstatnejšie zastabilizovanie pomerov rodičov maloletých detí, ktoré boli a stále sú narušené rozpadom manželstva ich rodičov, ak od právoplatnosti rozhodnutia o úprave styku otca s maloletými deťmi rozhodnutím Okresného súdu Bratislava IV uplynul len krátky čas - 2 a pol mesiaca od podania návrhu na zmenu rozhodnutia a 6 mesiacov od rozhodnutia súdu v danej veci. Je len samozrejmé, že maloleté deti nemali dostatočný čas zastabilizovať svoje fungovanie ani podľa režimu pôvodného rozhodnutia súdu, najmä, ak je toto neustále narušované pokračujúcimi konfliktami medzi rodičmi, preto nie je v záujme maloletých detí, aby si museli v tak krátkom čase zvykať na ďalšiu zmenu ich režimu. Konkrétne okolnosti uvedeného uviedol na str. 9 a 10 tohto odôvodnenia, na ktoré odvolací súd odkazuje.

Ak otec maloletých detí namieta, že z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, čo si súd predstavuje pod podstatnou zmenou pomerov, na základe ktorej by bol návrh dôvodný, odvolací súd poznamenáva, že úlohou okresného súdu nie je uviesť, aké okolnosti by prípadne boli dôvodom pre vyhovieť návrhu otca maloletých detí na zmenu úpravy styku s maloletými deťmi, jeho úlohou bolo posúdiť, či nim uvedené dôvody kritériá podstatnej zmeny spĺňajú alebo nie. Zákon pod pojmom zmena pomerov rozumie len zmenu podstatnú a závažnú, nie zmeny krátkodobého charakteru. Malo by ísť o podstatné zmeny v tých skutočnostiach, ktoré tvorili skutkový základ rozhodnutia o výkone rodičovských práv a povinností alebo rozhodnutia súdu o schválení dohody rodičov o rodičovských právach a povinnostiach. Uvedené kritérium podstatnej a závažnej zmeny pomerov okresný súd posúdil v celom rozsahu vecne správne, ak tvrdenia uvádzané otcom maloletých detí, s ktorými sa okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vysporiadal, takto ponímaný charakter zmeny pomerov nepredstavujú. Záujem mal. detí na zachovaní stability výchovného prostredia nemožno vidieť len v tom, že za každú cenu sa musí rešpektovať vytvorený faktický stav. Nebolo by to vhodné najmä vtedy, ak by tento faktický stav bol vyvolávaný bezdôvodným nerešpektovaním súdnych rozhodnutí. Maloleté dieťa samé nemôže úplne posúdiť, aké výchovné opatrenie je v jeho záujme, a preto závisí aj od osôb, ktorého vychovávajú alebo majú vychovávať, aby vyslovili názor, aké opatrenie treba v záujme maloletého vykonať. Ak je na vyslovenie záveru povolaný súd, musí tak urobiť po dôkladnom zistení všetkých skutočností, ktoré ovplyvňujú, alebo by mohli ovplyvňovať výchovu dieťaťa. Napriek tomu, že názoru maloletého dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti, okresný súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, v čom spočíva za daného stavu prvoradý záujem maloletých detí, teda navodenie pravidelného režimu styku otca s nimi, ak tento dosiaľ podľa pôvodného rozhodnutia, ktorého zmeny sa otec maloletých detí domáha, nebol v zmysle jeho účelu realizovaný. Zmena pomerov by odôvodňovala zmenu predchádzajúceho rozhodnutia len vtedy, ak iné okolnosti prevažujú nad požiadavkou stálosti výchovného prostredia maloletých detí, ktorá skutočnosť však v konaní nebola preukázaná. Keďže v konaní nebola preukázaná podstatná a závažná zmena pomerov pre zmenu rozhodnutia úpravy styku otca s maloletými deťmi, okresný súd dôvodne v tomto rozsahu návrh otca zamietol.

Otec maloletých detí v odvolaní ďalej namietal, že okresný súd nedôvodne zamietol i tú časť jeho návrhu, ktorou sa domáhal uloženia povinnosti matke previesť úspory maloletých detí doposiaľ uložené na termínovanom účte v Poštovej banke, a. s. na znovuzriadený účet na meno maloletej X.. Aj v tomto rozsahu odvolací súd odkazuje na podrobné odôvodnenie okolností, na základe ktorých okresný súd dospel k právnemu záveru, že ani v tomto rozsahu návrh nie je dôvodný - na stranu 10 - 12 jeho

odôvodnenia. Otec maloletých detí i za tohto stavu má v súčasnosti možnosť disponovať s úsporami maloletých detí, ako aj s ich celým majetkom, a keby tak chcel urobiť a matka by s uvedenou dispozíciou nesúhlasila, môže sa domáhať, aby o tejto nehode rozhodol súd. Úkony vykonania, ktorých sa otec v návrhu domáha, však žiadnu reálnu dispozíciu s týmito prostriedkami, napr. ich investovanie iným spôsobom alebo ich použitie na iný účel ako v súčasnosti nepredstavujú, majú len formálny charakter. Dosiaľ k žiadnej nehode rodičov ohľadne nakladania s majetkom detí nedošlo, preto ani v tomto rozsahu návrh nebol dôvodný.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd nepovažuje odvolanie otca maloletých detí za dôvodné, preto rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu, teda vo výroku, ktorým okresný súd vo zvyšnej časti návrh otca zamietol vrátane súvisiaceho výroku o náhrade trov konania, o ktorých okresný súd dôvodne rozhodol v zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. a) O. s. p., potvrdil v celom rozsahu ako vecne správne.

Výrok, ktorým bola matke uložená povinnosť informovať otca o maloletých deťoch tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, nebol napadnutý odvolaním, preto zostáva v spojení s výrokom, ktorým bola otcovi uložená povinnosť oznámiť matke a súdu poštovú a emailovú adresu, na ktorú bude matka plniť túto informačnú povinnosť, v zmysle § 206 ods. 2 O. s. p., nedotknutý.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 146 ods. 1 písm. a) O. s. p., nakoľko ide o konanie, ktoré mohlo začať aj bez návrhu.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.